

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת ויקרא

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

זהירות מן הגזל

בפרשתנו מצוה התורה בנוגע לקורבן עולה הבא מן העוף: "והסיר את מְרֵאֶת בנוצתה, והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן" דהיינו שצריך להשליך את מעיו של העוף ואסור להקריבם על גבי המזבח. רש"י בפירושו לפסוק זה מביא את דברי המדרש האומר שהטעם שבעולת בהמה מותר להקריב את מעיה על גבי המזבח, ואילו בעולת העוף אסור, משום שהבהמה אינה אוכלת אלא באבוס בעליה ולא מן הגזל, ולכן נאמר בה "והקרב והכרעיים ירחץ במים והקטיר", אבל העוף נזון מן הגזל (ממה שמוצא בשדות זרים) ולכן נאמר במעיו "והשליך" כיון שאכלו מן הגזל. והגם שאכילתו של העוף מועטת ביותר, וממילא גם גזילתו מועטת ביותר, בכל זאת מעיו נמאסו מלהקרב על גבי המזבח, כיון שעוון הגזל, ולו המועט ביותר, שנאו עד מאוד אצל הקב"ה, כמו שנאמר: "כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה" (ישעיה סא). דבר זה בא ללמדנו עד כמה צריך כל אדם להיזהר מעוון הגזל כדי שלא ידחה מלפני הקב"ה. אלא שעשוי אדם לטעות ולחשוב כי מה לו ולעוון זה, וכי גנב הוא?! הרי ברור לו שמה שנאמר בעשרת הדברות "לא תגנוב" כלל לא מדבר אליו. אולם האמת היא שטעות חמורה בידו, כי פעמים רבות שאדם גוזל ואינו יודע כלל שהוא גוזל. על דרך משל, אדם שהינו שכיר יום במקום עבודה מסוים, ושעות עבודתו הן משמונה בבוקר עד ארבע אחר הצהרים, עליו לדעת שבשעות אלו הרי הוא כמו עבד ממש של מעבידו, ואסור לו כלל לעסוק בענינים אחרים שאינם שייכים לעבודתו כדי שלא לגזול את מעבידו. וכן ישנם שרוצים להגדיל את ההכנסה החודשית שלהם, ולשם כך הם מוצאים עוד עבודות שונות. אלא שהבעיה היא שהעבודה שבה הוא עובד מסתיימת בשעה ארבע, ואילו העבודה הנוספת שהוא רוצה לקחת לעצמו מתחילה בשעה שלוש, וכיצד יעשה? וברגע זה מתחיל המבדק האמיתי אם אדם זה הוא ישר ונאמן או שמא יצר הגנבה גובר עליו. אדם ישר מיד מבין שלא ניתן לקבל את העבודה הנוספת על אף הפיתוי הגדול שבו, שהרי בשעה שלוש הוא עדיין מחויב למעביד שלו. אך מי שיצר הגנבה כבר השתלט עליו, מצליח בדרכים מחוכמות 'להעלם' מהעבודה בשעה שלוש ולהרוויח' גם את העבודה השניה. ומכל שכן אם מלאכתו של האדם היא מלאכת קודש, כגון רב בישיבה או מלמד בתלמוד תורה וכל כיו"ב, שאז האחריות הרובצת על כתפיו הינה גדולה בכפל כפליים, שעליו להזהר ביותר בדבר זה, ואסור לו בשום אופן לאחר לעבודתו אם לא באונס גמור, וכן אסור לו לעסוק בדברים נוספים על חשבון זמן עבודתו עם התלמידים, ובאם הוא עושה כן, לא רק שגזול הוא, עוד זאת שעליו נאמר: "ארור עושה מלאכת ה' רמיה" (ירמיה מח). כמו כן אברך שלומד בכלל, וסדרי הלימוד בכלל הם משעה פלונית עד שעה פלונית, אסור לו בשום אופן לעסוק באותם שעות בשום דבר שבעולם מלבד בסדרי הלימוד הקבועים. וכן אסור לו לאחר או להעדר מהכולל אם לא באונס ממש, שהרי תורתו אומנותו, ומלאכתו - מלאכת שמים היא, ומעבידו הוא הקב"ה בכבודו ובעצמו, ועל כן חלילה לו להתרפות במלאכתו. על כל אדם לדעת, שאפילו פרוטה אחת בלבד שהוא הרוויח שלא ביושר יש בכוחה לסלק מביתו את כל הברכה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

טוב להודות להשם

כתוב "וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה" (שמות ו') ומפרש על כך האור החיים הקדוש "כי לצד שלא היו בני תורה - לא שמעו, ולזה יקרא קוצר רוח, כי התורה מרחבת לבו של אדם". בכל פעם שאני מגיע לפסוק הזה ליבי מתמלא שמחה - משום שהם לא היו בני תורה לכן היה להם קוצר רוח ולא יכלו לשמוע את משה רבינו ע"ה. ומכאן יש ללמוד כלל גדול, כשאדם נופל לעיתים קרובות להתקפות של כעסים או עצבויות למיניהם, באותם ימים ה' יתברך לא מסתכל בו. יהודי צריך לקיים באופן תמידי את מה שכתוב "ישמח ישראל בעושיו". אדם צריך להעריך את כל הטובות שהשי"ת עושה עימו בכל עת, ומשגיח עליו ודואג לו. אדם שאינו שמח נראה ככופר ח"ו בטובות הרבות שה' עושה עימו. אם אדם היה מסתכל על מה שיש לו בודאי שהוא היה בשמחה. ראשית, שהוא חי. שנית, שהוא בריא ושלם. שלישית, שהוא לא אוכל על ידי זונדה לא באופן טבעי. רביעית, שהוא לובש חליפה יפה ולא חלוק של בית החולים. חמישית, שהוא גר בבית פרטי ולא זרוק ברחוב. שישית, שיש לו אישה טובה ולא איזה גויה משוקצת. שביעית, שה' נתן לו ילדים מתוקים מדבש. ועוד כהנה וכהנה טובות שה' עושה עימו למאות ואלפים, וכאומרנו בתפילה "ואילו פינו מלא שירה כים... אין אנחנו מספיקין להודות לך ה' אלקינו... על אחת מאלף אלפי אלפים ורוב ריבי רבבות פעמים, הטובות ניסים ונפלאות שעשית עימנו..."

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
19:29	ר"ת 20:14	18:38	ירושלים
19:27	ר"ת 20:11	18:35	תל אביב
19:28	ר"ת 20:13	18:37	חיפה
19:28	ר"ת 20:13	18:37	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי החכמי ישראל

רבי אריה לוי - ט' ניסן

נודע בכינוי 'רב האסירים' מפני שהיה נוהג 25 שנה לבקר את האסירים ולעודד את רוחם.

בליל יג' בניסן כשר' אריה בא לקיים מצוות בדיקת חמץ, עוד לפני הבדיקה חש עייפות רבה, הוא נשכב על המיטה ונרדם. והנה בחלומו הוא רואה את אביו מוטל על הארץ מת. קם וחשב בליבו: "הלא חלומות שוא ידברו", התחזק ואחז בנר הבדיקה אך שוב נרדם וראה בחלומו את אביו מוטל כמת וכך נשנו הדברים כמה פעמים בערב זה. וידע כי נכון הדבר. החל ממחרת לומר "קדיש" על אביו וכך נהג אחד עשר חודש. שלוש שנים לאחר מכן הגיע אליו מכתב מ'אורלא' עיר מולדתו, תאריך המברק היה ערב חג הפסח של שלוש שנים לפני כן, ובו מודיעים לו שאביו נפטר בליל בדיקת חמץ, ומחמת שיבושי דרכים עקב המלחמה התעכב המברק...

אחד הגנבים שהיו כלואים באגף הפלילי בירושלים, שוחרר מבית הכלא לאחר שריצה את עונשו. מאחר שהתגורר הרחק מירושלים ולא היתה לו פרוטה, הלך לביתו של ר' אריה. קיבלוהו ר' אריה ואשתו כאורח נכבד, העניקו לו סכום מסויים, אך הוסיפו ואמרו כי לא יניחו לו לנסוע עד אשר יסעד ליבו. ובתום הארוחה אמר לו ר' אריה: "מודה אני לך על שביקרתי ועל ידך נזדמן לי במפתיע לקיים שתי מצוות, הכנסת אורחים וגמילות חסדים, אך השעה מאוחרת מאוד ולמה תטרח לנסוע בשעות הלילה, הישאר בביתנו הלילה" ומיד הציעו לו מיטה. באשמורת הבוקר התעורר ר' אריה משנתו כדי להכין עצמו ללכת לתפילת ותיקין והנה מתברר שאותו אורח גנב את גביע היין ופמוטי הכסף... עורר ר' אריה את רעיתו, סיפר לה את המעשה ואמר: "אני מוחל לאותו גנב במחילה גמורה כדי שלא יענש בסיבת". והוסיף ואמר: "אשתי היקרה, הבה ונבטיח האחד לשני ונקבל בליבנו שמקרה מצער זה לא ישמש כתקדים ולא ימנע בעדנו מלארח גנבים בביתנו גם להבא..."

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

לוותר על התענוגות

"כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַה' לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַה' " (ויקרא פרק ב' פס' י"א)

העלה אבא היקר, אור עיננו רבינו יורם אברג'ל, שהנה התורה הקדושה צייתה אותנו שלא להקריב במזבח שאור ודבש, כמו שנאמר "כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו..." (ויקרא ב, יא) והנה בסמוך לזה אמרה התורה הקדושה לתת מלח על גבי כל קרבן, כמו שנאמר: "וכל קרבן מנחתך במלח תמלח..." והעלה אבא היקר עטרת ראשינו לבאר את טעם מצות נשגבות אלו, כי ענין הקרבן בא לבטא את הרצון של כל יהודי להתקרב לה' יתברך שמו, ולכן נקרא שמו "קרבן", מלשון התקרבות. ולכן במעשה הקרבן יש רמזים ועצות נפלאות לאדם איך להתקרב לה' יתברך שמו. הנה כי כן התורה הקדושה מצווה אותנו, לא להקריב שאור ודבש, כי השאור מסמל את מידת הגאווה וההתנשאות, שהרי דרכו של שאור להחמיץ את כל העיסה של הבצק ולהתפיח אותה. והדבש המתוק מסמל את מנעמי העולם הזה והתענוגים. ומלמדת אותנו התורה שכדי להתקרב לה' יתברך, כדאי להרחיק את הדברים הללו. כי ה' יתברך אוהב לשכון דווקא אצל אנשים שיש בהם ענוה ושפלות רוח, כמו שנאמר: "מרום וקדוש אשכון, ואת דכא ושפל רוח" (ישעיה נז, טז) ואילו על בעל גאווה אומר הקב"ה, "אין אני והוא יכולין לדור בעולם" (סוטה ה, א). לכן כל מי שחפץ בקרבת ה' חייב לסלק מתוכו את הרגשת היישות וההתנשאות, שזה למעשה ה"שאור" שבלב, ולהרגיש את גודל הפחיתות לפני הקב"ה. כמו כן, לכבוד ההתקרבות לה' יתברך שמו, צריך לפעמים לוותר על כל ה"דבש" והתענוגות של העולם הזה. כי עבודת ה' דורשת מהאדם הרבה עמל ויגיעה, הקרבה והתמסרות - וכל אלו הן ההיפך מרצונו הטבעי של הגוף ונפש הבהמית של האדם להתענג בתענוגים ולחיות חיי בשרים.

ולעומת השאור והדבש האסורים בהקרבה, מצוה התורה לתת מלח על כל קרבן, כיון שהמלח מסמל את המרירות והיסורים (ראה ברכות ה, א) ורומזת התורה הקדושה שגם אם יש לו קצת יסורים בגלל ההתקרבות לה' כי הוא מונע מעצמו כל מיני תענוגים, לא ישבר מכך, ואדרבה, הקב"ה יתן לו בעזרת ה' יתברך תענוגים גדולים יותר ומשמחים יותר, ובעיקר נצחיים יותר, על כל ההקרבה וההשתדלות.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

"כפי שנכנסה כך תצא"

לפני למעלה מעשרים שנה בהיותי בהריון ראשון אשר לצערי היה הריון שסיכן אותי, הייתי מאושפזת המון זמן בבית חולים, לאחר זמן הובהר לי שאין מנוס מלעבור ניתוח מורכב שלאחריו לא אוכל יותר ללדת, כמובן שלבחורה צעירה שרק נישאה זו הייתה בשורת איוב, לא הפסקתי לבכות ולהתפלל, וביקשתי מבעלי שיפנה לצדיק הרב יורם אברג'ל.

בעלי חזר מכבוד הרב כאשר אני כבר בצום ומספר שעות לפני הניתוח, ואמר לי שהרב אמר לו "כפי שנכנסה כך גם תצא".

בעלי לא הבין את דברי הרב וביקש מהשמש של הרב שיסביר לרב שזה מקרה חירום, ושאני לפני ניתוח אז לאן אצא? חשבנו שכנראה שהרב לא הבין את בעלי ואת הבעיה, השמש נכנס אל הרב כי בעלי מיאן ללכת משם, וכאשר השמש יצא מסר לנו את אותה תשובה כמו התשובה שנאמרה לבעלי, בעלי יצא מאוכזב מאד ונסע מנתיבות לבית החולים ואמר לי את דברי הרב, וגם אני לא הצלחתי להבין...

כאשר אני כבר על שולחן הניתוחים נכנס לפתע פרופסור בכיר ומבקש לראות שוב את הבדיקות, ואז לפתע הוא אומר אין צורך לנתח כל מה שסיכן אותך פשוט נעלם וכדי לאשש ולאמת את דבריו הוא עשה לי אולטראסונד ובדיקות דם חוזרות, ובאמת הבדיקות מראות שכל המדדים תקינים וגם בצילום הכל נעלם, ואכן כפי שהרב צפה ברוח קדשו, כפי שנכנסתי כך יצאתי שלמה ובריאה בכל איברי ולא איבדתי את הסיכוי להיות אמא.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מוצרים כשרים לפסח הדומים בצורתם לחמץ

בשנים הללו יצאו כמה מוצרי מזון לפסח, שהם בצורת חמץ ממש, כגון: בייגלה, ביסלי, שקדי מרק, וופלים, לחמניות, מלאווח, עוגות הבית ועוד...

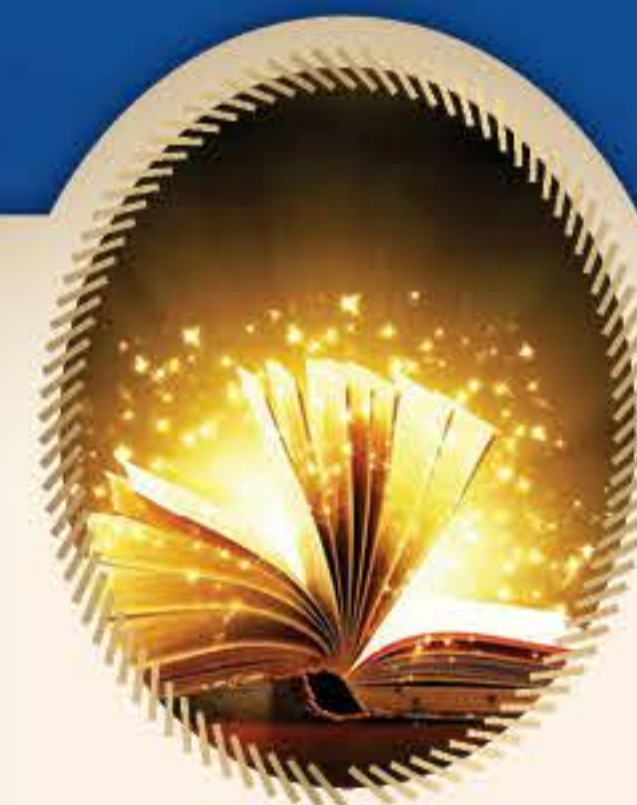
כדאי מאד להשתדל שלא לקנות את המאכלים הללו לחג הפסח, אף על פי שבאמת המאכלים הללו כשרים לפסח, מכל מקום, חכמינו תיקנו לא לייצר מאכלים בצורה שעלולה לגרום כישלון לאחרים. ולכן מבואר בגמרא ובמרן השולחן ערוך, שאסור ללוש בצק ללחם עם חלב, אלא אם כן עושה ללחם צורה מיוחדת, כדי שידעו שהוא חלבי ולא יטעו לאכול אותו עם בשר. וכמו כן מבואר במרן השולחן ערוך, שמי שאפה לחם בתנור, וקודם משח את דפנות התנור בשומן בשרי, אסור לאכול את הלחם הזה, כי זה לחם שעלול להכשיל את האנשים לאכול אותו עם חלב.

ולכן נהגו בארצות אשכנז שלא לאכול קטניות בפסח, כי היו מייבשים את הקטניות, וטוחנים אותם, ומכינים קמח ואופים מהם לחמניות. ומכיון שהלחמניות הם היו עשויות מקטניות היו דומות במראה שלהם ללחמניות של חמץ, לכן נהגו באשכנז שלא לאכול את הקטניות ההם בפסח כלל ועיקר.

ומטעם זה נכון מאד שלא לקנות את מוצרי המזון שנעשו בצורת חמץ, ואין להתייחס להכשרים שמודפסים על אריזות המוצרים הללו, כי ההכשרים מתייחסים רק לכשרות המוצר, אך לא לעובדה שזה דומה מאד לחמץ. ולצערינו קרו כמה טעויות שאנשים נכשלו בחמץ בפסח בגלל כל מיני מוצרים כאלו.

ולכן יש לדבר על ליבם של אותם ייצרנים, שיעשו את המוצרים ההם, בצורה מיוחדת, באופן שיהיה שונה מהצורה של כל השנה, ותהיה צורה ניכרת עליהם, באופן שכל מי שיראה את המוצרים הללו ידע שהם נעשו במיוחד לכבוד פסח, והם כשרים לפסח.

עוגות שעקרת הבית מכינה בבית לכבוד חג הפסח, זה מותר, שהואיל ומכינים אותם בבית, וכולם יודעים שאם הבית עשתה אותם לכבוד חג הפסח, גם אם יש בהם "קמח מצה" והם עוגות שברכתם בורא מיני מזונות, מותר להכניס מלכתחילה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

רופאי בעלזא ווינה

רופא תושב בעלזא נכנס לרבי יששכר ובפיו טרוניא: את החולים העשירים שלח הרבי לרופאים שבלבוב בירת המחוז, או לווינה הרחוקה, רק את העניים שולח הרבי לטיפול וריפוי אצל הרופא המקומי, האם אני רופא לעניים בלבד? האם רק הרופאים בלבוב ובווינה צריכים להרוויח מחולים עשירים?

השיבו רבי יששכר דב: לאדם שפוקדת אותו מחלה קובעים מראש בשמים כמה כסף יבזבז על צרכי רפואתו, לעני קובעים סכום פשוט והוא מוציאו אצלך, כאן בעירנו. לעשיר קובעים סכום גדול, אם הוא יקבל טיפול אצלך - ייאלץ לחלות ימים ושנים עד שיוציא את הסכום שעליו להפסיד אצל הרופא לרפואתו. אני מרחם עליו, משגרו לווינה הרחוקה, הריהו מוציא כסף רב להוצאות הדרך וכך הוא מבריא במהירות.

בתורה חשקה נפשי

5. מאת: ר. אהרוני

אהרליה אהובי... אמנם אני דומעת, אבל ליבי מאושר. אני גאה בך, בני. למד תורה בכל הכח. ואני, מביתנו בעיירה, אשפוך דמעות עבורך

יברכך ה' וישמרך... עלה ועלה בתורה, בני. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום

לאחר נסיעה ארוכה ומתישה, הם הגיעו אל העיר ראדזחנקע. לישבתו הקדושה של רבי פנחס אדלר. או לא פנו הוריו להיפרד מבנם היקר ולשוב בחזרה לביתם.

אחח אלוקים... שמור על בנינו הצדיק... כי מה חשוב לי פה בעולם... רק בניס צדיקים, רק בניס כשרים..

ריבנו של עולם! תעזור לי, בנך הקטן! תעזור לי פה ללמוד תורה לשמה, ולהרוות את אבא ואמא בנחת אמיתית!

מבטיח לך, אמאליה אהובה... אם יזכה אותי הקב"ה, לא אפסיק ללמוד תורה. את עוד תשמחי כל כך...

תצליח, בני היקר. רק בקדושה ובצניעות ורק לשם שמים... אוי, הלב כבר מתגעגע אליך... אבל אני שמחה תודה לך אמא על הכל!

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

אדם צריך להיות מחושב כנגד תחבולותיו של היצר הרע, שמנסה להסית אותו תמיד מדרך החיים ומשדלו לבחור בהפך.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

ד"ר יורם אברג'ל
יום ארבע